

РАДОВА РАДА

№ 177.

Середа, 2 жовтня (19 вересня) 1918 року.

№ 177.

Тимчасові умови передплати на 1918 рік.

ка	на	па	на	ка	на	па	на	на
9 міс.	8 міс.	7 міс.	6 міс.	5 міс.	4 міс.	3 міс.	2 міс.	1 міс.
						30 р.	20 р.	10 р.

Передплатити приймається тільки з 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 30 коп. (при зміні доповнює прикладати стару адресу).

Адреса редакції й контори:

У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА 22.

Телефон редакції 64—30.

Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА Й ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить щодня, окрім понеділів і днів після великих свят.

Умови друкування оновістей:

На 1 сторінці: 3 карб. — код

На 1/2 " 2 " "

на 1 рядок в 1 шпальці п'ятих за кожний раз.

Особам, що шукать праці за огорою повинні посылати як в 3 рядки шп. 2 карб. за 1 раз.

Контора відкрита від 10—5 год дня

Ціна окремого 45 р. № у Києві

В провінції і 45 р. на вокзалах

ДЕРЖАВНИЙ НАРОДНИЙ ТЕАТР.

Троїцький Дім. В-Васильківська вул.

Сьогодні 2-го жовтня у середу **Мартин Боруля**, 3-го За двома айдями: Незаб. вист. буде РОЗБИЙНИКИ Шилера пер. Оп. Черняхівського. Дир. 1 год. реж. П. К. Саксанський.

Другий Городський Театр.

Український Театр під орудою М. Садовського.

Сьогодні 2-го жовтня у середу **ВІЙ** фантастична феєрія на 4 д. по Гоголю Кропивницького: 3-го ЗА ЦАРОВАНЕ КОЛО. 4-го ЗА ЦОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЕМ І ЯК КОВБАСА ТА ЧАРКА. Квитки прод. з 11-2 г. дня і з 5-9 г. веч. Початок о 8 год. веч.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ КООПЕРАТИВНИЙ БАНК

Правління й Центральна Контора—Хрещатик 27.

Телефони: Правління—62-19, Центр. Контори—64-34, Операційної зали—62-18. Тозаровий відділ—Думська площа 4, власний Телефон 64-36. Відділи у: Житоїрі, Катеринославі, Одесі і Полтаві. Телеграфні адреси: Правління, Центральної Контори і відділів — „УКРАЇН-БАНК“; торгового відділу—Київ, „УКРАЇНГРАМ“.

В зв'язку з тимчасовим припиненням, через раннє наступлення темноти, вечірніх операцій, банк провадить операції щодня, від 10-ти до 3-х год. дня, не виключаючи і субот та днів перед святами.

3—1188—1

ОД КОНТОРИ

З огляду на те що ціна на газету збільшилась на 2 карб. (10 карб. в місяць) контора „Н. Р.“ прохає Ш. П. Передплат. котрі передплатили з 1 жовтня б. р. діслати доплату на 1 місяць 2 карб. на 2 місяці 4 карб. на 3 місяці (до кінця року) 6 карб. як мага скорше. З повагою конт. „Н. Р.“

5-0202-2

Передоку номіоновано.

Ще про луб'я.

У сьогоднішньому числі нашої газети чатає згайде адресований мені лист д. Манджоса. Формально ні редакция „Нової Ради“, ні я звичайно, не обов'язані містити полемичні виступи д. Манджоса: почав він свої смертні бої проти українства в іншому виданні—і м'яг би там їх і спичити благополучно. Але д. Манджосові хочеться, видимо, виступити перед українською аудиторією. Уважно цим разом його волю.

Проте я волів би, щоб цей лист був на іншу тему написаний. На ту тему, який були присвячені мої попередні замітки: чому дичавіє наш народ, що робити, щоб це здичавіння припинити і чи допоможе що тут російська культура: тоді полемика може й справді була б цікава для того третього, ради кого вона провадиться, і може б що-небудь вяснило в тих громадських повах, що з новою силою прокинулись тут, на Україні. Д. Манджос, на жаль, іншим пішов шляхом—до старого луб'я досинає ще нового і завдає знов невідчужливості те луб'я розчищати й змітати в належний кут. Нудно це, але нехай буде це в останнє,—тим більше, що як побачить читач, пам'ятуєний шляхом ми ще раз підійдемо до основних пунктів нашого змагання.

Власне я не зовсім розумію, на віщо д. Манджос написав те, що написав. Він каже, що не образа подиктувала йому його листа,—можливо, але все ж таки дещо єсть у автора таке, що застує йому з-перед очей криве досить ясно, здавалося б, речі і в результаті дає щось од образи гірше, а саме ту недогодливність і те накидання опонентові своїх адогандів, що зовсім без потреби затемнюють ясну суть справи.

Я не знаю д. Манджоса і не мав зовсім на думці звати його особисто недотеним та недочечним, як скаржитися він у листі. Це знов того сорту полемика, проти якої я того разу мусів протестувати. Як пам'ятає читач, навіть слово „довчитися“—не мое, а Драгоманова і має у його спеціальне значіння: поробити всі висновки з становища інтелігентної людини на Україні („додуматися до кінця“) і прийти до такого світогляду, який би показав, що іншої ради можливо

му справжньому демократові на Україні нема, як зробіть українцем („довчитися до кінця, побороти в собі пана, чиновника“). Д. Манжосові не в тяжку, чому я цих слів і саме у Драгоманівському розумінні жквп? Зараз поясню.

Я бачив, що д. Данджос пробує дати—не цілий образ Шевченка й Драгоманова цього я йому й не накидав,—а образ їх, як федералістів, навіть тісніше: як вони ставляться до російської культури і російського громадянства, про що українці—сейчас упрочно (!) молчать,—як поясняє мій опонент. Але я й те бачив, як він орудує з творами названих письменників: бере тільки деякі і ту децирку по суздальському підмальовує і через те виходить не цілий образ письменників їх в розуміється стосунках до російської культури, а якось спеціально препарована каліч Д. Манджос протестує і навіть про читання в думках згадує. Даремно наскидати безладу багато читат—не значить дати увесь образ, не значить навіть той образ зрозуміти. І я між іншим, бо про домисли д. Манджоса згадував тільки як про приклади, показав, що Шевченко і що Драгоманов говорили такою, що в корей розбиває його оті домисли. Д. Манджос і тепер цього не розуміє,—ну, я тут нічого вже поробити не можу... Скажу тільки, що це нерозуміння фатально озвучається на тих самих українсько-російських стосунках, за які так боляче д. Манджосові. Бо он товариші його з „Руссакого Голоса“, почувши од д. Манджоса оте „улорно малчать“ і побачивши, що йому за щоденником Шевченка аж до „Основ“ треба було вдається—вже сміливо пишуть про „стремленні набросити тьня на замалчиваній українцями російській дневник Шевченка“, „ібо даже и украинский историк Ефремовъ ничего не говорит о немъ на страницахъ своей книги“. От вам перші наслідки суздальського методу. Замість прояснити свою аудиторію, що „і про щоденник Шевченка в перший раз довідалась“, д. Манджос тільки нову дав поживу отому патентованому неучтву. Що ж—він хоч проти його протестує? Ні, він і цього не догадався зробити, а лише листа до мене, а в йому уперто не розуміє того, що й без пояснень ясно. Не розуміє навіть того, що коли цензура не накидала Шевченкові своїх думок, то вона викидала і калічила все те, що проти російської культури він писав. І „власний Шевченковий слова“—то тільки половина Шевченкових слів. І висновки д. Манджоса, на підставі цієї половини зроблені, разом з нехтуванням інших творів Шевченка, дають не цілий, а суздальський образ Шевченка (і Драгоманова) з того боку, який хотів д. Манджос освітити.

Але,—запитує д. Манджос,—Шевченко звав себе руським? Ін-

ді звав, одказую. Але ж,—знов триумф д. Манджос,—Драгоманов на підставі повістей Шевченкових і щоденника писав, що у Шевченка не було думки про самостійну українську літературу? Писав—одказую. Д. Манджос може триумфувати? Ні, це було б результатом тільки, делікатно кажучи, недогодливости.

Шевченко не тільки иноді звав себе руським, а навіть свої твори в обскуртантному „Маяку“ Бурячка друкував. Чому ж д. Манджос не поспішився з Шевченка зробити не тільки руського, а навіть руського обскуртанта? Може він цього факта просто не знав, а коли знав, то мабуть догадався все-таки, що такий висновок про велику догодливність не свідчив би. І справді—за часів Шевченка громадська диференціяція не пішла була так далеко, як за наших часів, коли співробітництво навіть у „Русскомъ Голосѣ“ вже до певної міри рекомендує людину. Те ж саме треба сказати і про імя „русский“: і національна диференціяція також тоді була ще в сповиточку, і Шевченко, не погіршаючи проти свого українського націоналізму й свідомости, міг звати себе руським. Тим, більше міг, коли говорив загальною, коли брав родові розуміння („мы, русские“, тобто, що живемо в Росії); і ще тим більше, що десять років перед тим прожив на заслани й духу українського не чув, мимоволі звикаючи до того façon de parler, який панував круг його. Дуже це цікава психологічна риса в Шевченкові, але з своєю суздальською манерою хататися за поодинокі, од ґрунту одірвані слова, д. Манджос навіть не наближався до її розуміння. Читачи Шевченків щоденник, він за окремими словами прогавив той внутрішній зміст, якого так багато в цій надзвичайній сповіді великої душі.

Але ж от і Драгоманов...—з останнього ходять копіра д. Манджос, а не цей козирь свідчить тільки про те, що він і Драгоманова так само не розуміє, ні становивша українського письменства в минулому, ні навіть історичної перспективи взагалі не пам'ять. Нагадаю насамперед д. Манжосові, що однокіток Драгоманова, Писарев, зробив з Пушкіним: може це хоч трохи наяснить йому той факт, про який він „не хотів друкувати в російській газеті“. Далі. Драгоманов мав повне право так вжитковувати, як він це зробив, факт написання російською мовою Шевченкових повістей і навіть інтимного щоденника, але соромно не робити за наших часів. Коли писав Драгоманов, зягтенис Шевченка був ще зовсім не розроблений, і чому писав він свої повісті і щоденник по російському—це могло бути ще питанням і вирішати його можна було й так, як вирішав Драгоманов. Але тепер, коли ми знаємо, як жили Шевченкові в отій незамкнутий турмі і як та на віщо писав Шевченко в своїй повісті, коли ми в листах його читаємо: „я такъ запуганъ, что боюсь родного милого звука“ і т. й.—тепер писати те, що д. Манджос понаписував, значить велими сумне видати собі свідочтво. І я можу тільки ще раз йому сказати: коли б він нехай уже самий Шевченків щоденник читав уважно, а не по верхках і голівне, вмів читане розуміти, то, думаю, не було б не тільки тієї патетички про „бідного Тараса“, а не було б і може і взагалі і статтів у „Русскомъ Голосѣ“—нехороших і обидлих статтів, не вважаючи на те, що з них „одна суцільна цитата“. А тим паче не було б того, що в листі д. Манджоса прорвалося зовсім же непристойним кітцем.

„Я знаю,—кінчає він свого листа,—що в нас на Україні поліція перейшла з одного боку на другий“. Він знає... Він знає це з голви, з упередження, що так му-

сило б бути. А я знаю з власного досвіду, що все лишлося на старих місяцях, навіть поліція, хоча талантів на тих місяцях не прибуло. Бо от—взьмемо наші з д. Манджосом розмови: ніхто йому не борованит писати, що він думає про минуле й сучасне українського федералізму, а мої статті на ту ж таки академічну тему свічать „трогательними строчками“, що розбивають думку і роблять досадний провал за провалом в аргументації. Кому ж, коли на те вже пішло, помагає „поліція“ і хто має більше право нарікати, що зневажати, засліплення побільшало вже до тієї міри, коли люде взагалі перестають що-небудь розуміти?

Особито д. Манджос усе менше робиться мені цікавим,—його напр. стаття в недільному числі „Руссакого Голоса“ показує, що він потроху „самоопредѣляется“, зривши ще одні ступінь до д. Чаговця, і може незабаром матимемо ще одного оповідача „малоросійських анекдотів“ на послугах у всеросійського міщанства. Але єсть у йому деякі типові риси, характерні ознаки „бытового явления“ нашого часу. І до них згодом дозволю собі вернуться.

Сергій Ефремов.

Лист до С. Ефремова.

Вельмишановний Сергій Олександровичу!

Глибоко певний у тому, що Ви надрукуєте ці рядки в „Новій Раді“, пишу свою відповідь на Ваші полемичні статті останнього тижня.

„Коли полемика провадиться способом: то й йому—образи, а він тобї луб'я“—пишете Ви,—то всяка пропада охота з таким розмовником говорити, бо навіть третім людям буває занадто важко тому безладно наверганому луб'ї розбиратись.“

Щиро прохаю вибачення, але не можу мовчати, коли поважний історик українського письменства те ж саме луб'я підносить своїм читачам.

Не образа, навіть не особисте почуття взагалі заставляє мене ще раз іти шляхом полемик и суперечки, переносючи їх зараз на сторінки „Нової Ради“. Ні, сама правда вимагає від мене цієї полемики, і коли Ви щиро вважаєте мене за „шукача навіть у помилках“, то послухайте трохи.

Ви пишете: „автор (Б. Манджос) бере де які всім відомі твори цих письменників (Шевченка й Драгоманова), але по суздальському їх підмальовує, отже подає не цілий образ письменника, а тільки невеличку його частину і через те висновки виходять дуже далекі од правди“.

Не знаю, може Ви, Сергій Олександровичу, не зрозуміли, а може й не хотіли зрозуміти, для чого я писав ті свої статті про „Минувше та сучасне, українського федералізму“, але всі громади Ваші йдуть у порожнечу.

Хіба ж я мав метою своєю дати образ великих українських письменників хіба ж ця літературна справа зацікавила мене, коли я звався за перо і почав полемизувати з Вами?

Чом же Ви не прочитали уважно такі слова в першій моїй статті: „О томъ, какъ развивалось общественно-національное движение на Украинѣ, хорошо пишуть сейчасъ въ многочисленныхъ украинскихъ книгахъ. О томъ же, какъ эти подлинне создатели національной украинской идеи относились къ русской культурѣ и русскому обществу, сейчасъ упрочно молчатъ, словно эта сторона ихъ дѣятельности и мало примѣчательна, и мало достояна вниманія“.

Отже Ви бачите сами, що не літературна полемика цікавила мене і не образ Т. Шевченка або М. Драгоманова, але тільки відношен-

ня великих провидирів українського руху до „общеросійской культуры“, яка на мою думку завжди була „ферментомъ“ справжнього федералізму на сході.

Навіщо ж тоді збивати отой шарварок і накривати мене мокрим рядном, прилучаючи сюди ще й такі полемичні прийоми, як оте менторське речення про „людину, що мало знає, мало передумала, але всеж таки чогось шукає“?

Хіба ж це теж не луб'я і луб'я тим більш неприемне, що лежить воно на сумлінні такого письменника, як Сергій Ефремов?

Але слухайте далі.

Ви пишете: „Проти кьонизації Шевченка протестував, напр. свого часу й Драгоманов, як певно протестував би (що це, читання в думках?) і проти того вжитку, який з його власних творів зробив д. Манджос“.

Колі так, давайте ще раз побачимо, який такий „ужиток“ з творів Шевченка та Драгоманова зробила оця „недосвідчена людина“ з П. „дитячими домислами“ про федералізм та з П. „незнанням і здогадами“.

Статті мої про Шевченка й Драгоманова—це була одна суцільна цитата, я мало чого кавав у них своєю мовою, розуміючи, що мова таких творців українського федералізму, як великий співець України та її великий мислитель, говоритиме сама за себе. Колі ж висновки з цієї мови не дуже пілюгріли наді сучасних українських самостійників, то хіба ж я винен у тому?

Чи може Ви доведете мені, що Шевченко не звав себе руським і що Драгоманов про того ж самого Шевченка не писав у своїх „Листах“ (цього я не хотів друкувати в російській газеті): „Ніж не можемо визнати Шевченка за виключеного поета образованої громади. Це був тільки матеріал великого поета“. І далі—„Не треба перецінювати його літературний націоналізм український, бо Шевченко написав усі свої повісті по московському і також писав і свій інтимний дневник. У Шевченка ще не було думки виробити непременно самостоятелу українську літературу“.

Далі. Ви бачите якесь там суздальство моїх дослідів у тому, що я даю цитати з „цензурокъ покалеченого“ щоденника Шевченка, а не з петербурського видання 1911 р. (теж поповзаного цензурою).

Шановний Сергій Олександровичу, хіба ж це відпір? Хіба ж наша завзята стара цензура додавала письменникам нашим своїх думок? Такого я ще не чув. Знаю, що вона калічила, псувала, нищила те, що російські поступовці називали „свободнымъ словомъ“, але щоб вона додавала ще й своїх див у писання наших письменників, цього я не читав навіть у найкращих „опытахъ истории російской цензуры“.

Тоді навіщо оті Ваші красномовні розмови про „суздальство“ та „анакроністичність“? Аджеж цитати, які я дав, не цензура вигадала—то власні Шевченкові слова, від значіння яких ми „сучасні федералісти“, „додумавшись до кінця“, відійшли на непроторений шлях справжнього національного максімуму.

Тільки про те я й хотів побалкати з аудиторією „Руссакого Голоса“, яка не те що про Драгоманова, але сподіваюсь, і про щоденник Шевченка в перший раз довідалась.

Скажіть же мені, Сергій Олександровичу, щиро й просто, яку таку ересь написав у своїх статтях д. Манджос, що Сергій Ефремов уже четвертий день уважає за обов'язок нагороджати його такими епітетами, як „недотепний, недочечний“ і ин.

Чи може д. Манджос, який тільки й ходить коло думки про порозуміння між братами великоросами й українцями, може він образає ша-

Од контори.

Одержано по підписному листу на фонд по одшукуванню помешкань для у. д. гімназій—від співробітників „Ута“—114 карб.

Надіслано до нашої контори від адміністрації призначеної газети „Вільний Голос“ гроші, зібрані цією редакцією по трьох підписних листах, а саме: 1) По підписному листу № 1—пам'яті „Кузьми“ (Ляховського): В. І. П. Ковалів—10 карб., А. Дмитрієв—3 карб., В. Морозовська—5 карб., С. Сидорук—1 карб.—разом 19 карбованців. 2) По підп. листу № 2—на підмогу жертвам київського вибуху: В. Чередиченко—Ковалів—10 карб., А. Дмитрієв—3 карб., В. Морозовська—5 карб., Д. Морозовська—5 карб., С. Сидорук—1 карб., П. Ковалів—10 карб.—разом 34 карб. 3) По підписному листу № 29 від полтавської губернії. нар. управи на вшорядкування могили Т. Г. Шевченка: О. Горбенко—5 карб., С. Шибрий—3 карб., Я. Захарко—2 карб., И. Т. Шербань—1 карб. 50 к., К. Шестестин—2 карб., М. Карнаух—5 карб., К. Я. Постерня—2 карб., І. Пятія—2 карб., І. Картевич—5 карб., Ю. Карнаух—2 карб., Н. Карнаух—3 карб., Г. Фарнаух—2 карб., О. Карнаух—3 карб., Ст. Мих. Карнаух—3 карб., П. В. Карнаух—2 карб.—разом 42 карб. 50 коп. На фонд по одш. помешк. укр. гімн. від Василя Андр. Мауэр—10 карб.—а всього разом на 4-х листах—105 карб. 50 коп.

Повідомлення.

Ураїнське наукове товариство. У середу 2 жовтня, в 7 годин вечора в помешканні товариства відбудеться загальні збори членів т-ва. Порядок денний: 1) Справа з заявою про державну кову. 2) Біжучі справи. Рада прохає всіх членів неодмінно прийти. Окремі новісти розсилаються не будуть.

На увагу учням-юнакам. В цей час, коли наші с-д-омі і невідомі вороги прагнуть до знищення української мови та української культури, тимчасова рада київської учневої юнацької спілки кличе вас до організації. В еднашні еяла! Ми, згуртувавшись, займемося самоосвітою і будемо провадити українську справу, закладаючи читальні бібліотеки, улагоджувати лекції, вистави і т. ін. Згуртуване всяке діло провадиться краще.

Досягти до цього знання, можливо підняти національну свідомість. Це завдання юнацтва. Нам треба дбати про вивчення українства не тільки в школі, але і по за нею. Українські гуртки учневої молоді до найкращий засіб для цього. Вони повинні час від часу улаштувати літературні вечірки, реферати. Українська культура буде розвиватись.

Тоді ворогам невідомим стане ясно, що українство має ґрунт. Це б то кожен юнак і організації, словом і ділом повинні організувати свою культуру. Коли не буде зроблено, кожен може бути певним, що його завдання виконає і старе покоління буде вітати нас, молоді, ідуку на зміну їм.

Пам'ятайте, що не криком вб'ємо лихо, а тихою працею! Оже закликаємо всіх учнів і учениць гімназій, комерційних, реальних, залицявських, семінарських, теологічних і др. прийти на загальні збори, котрі відбудуться в неділю 6 жовтня п. р. о 4 год. дня в буд. т-ва „Провітга“, Пушкінська 1. Ласкаво запрошуються студенти і курсистки. Тимчасова рада київської учневої юнацької спілки.

На увагу т. т. „Осердчан“. Ліквідаційна комісія прохає всіх бущих членів „Осердчан“ прийти в український клуб від 4-7 г. по-дню, Пушкінська 1. Особливо запрошуються: т. т. Король, Волошин, Товстоногов, Шкуркина, Лоскиня, Островський М., Шульга, Кривенський, Шамрай та члени театральної, редакційної, бібліотечної, лекційної, інформаційної, організаційної та інших комісій. Голова ліквідаційної комісії Іван Возник.

Засідання київськ. т-ва лікарів У суботу 5 жовтня (22 вересня по ст. ст.) 1918 р. о 7-ї год. вечора в XV ауд. університету св. Володимира відбудеться чергове засідання т-ва лікарів.

Порядок денний: Проф. Н. А. Свенсон: Сучасне стаєно-вине питання про епідеміологію і бактеріологію інфекції („спасивської хвороби“).

Проф. Н. Д. Стрижеско: Клініка сучасної інфекції („спасивської хвороби“). Проф. Ф. Г. Якович: Основи ризику клінічного ходу „спасивської хвороби“.

Д-р с. Л. Скловський: Нагляди над пандемічною інфекцією у дітей по даних київської дитячої лікарні.

Президент проф. В. Образцов. Секретарь прив.-доцент В. Н. Михайлов.

Скарбник прохає п. члени т-ва платити членські внески під час засідання.

1-й концерт робітнич. хору української професійної спілки робітнич. в під оруду В. П. Левинського, відбудеться у п'ятницю 4 жовтня п. р. о 8 годині вечора, зала українського клубу (Пушкінська ч. 1) вик. нам: буде хором: 1) востеція із композиції Лисенка, Кошиця і Стеценка. Крім хору беруть участь артисти державного національного театру. Квитки продаються в українському клубі і в головній кранній кооперативу „Народня торговля“ В. Володимирська біля міського (городського) театру, від 8 год. ранку до 6 год. веч.

Український народний університет неабаром має відчинитись, на якому будуть популярні та академічні відділи. Академічний відділ розділяється на гуманітарний, природничо-математичний, кооперативний та технічний відділи. Бажаючих прохати подати заявки до правління українського народнього університету на Те шенківській 2. канцелярія просвітньої комісії. В заявах зазначати обов'язково—вік, освіту і на якому відділі бажає вступити.

Чергове засідання технічної секції наукового т-ва відбудеться в помешканні товариства (В. Підвальна 36, 8) в четвер 3 жовтня біжуч. року. Початок о 7 год. вечора. На засідання прохати прийти всіх інженерів, які бажають працювати науково.

Збори об'єднаних рад призначені у середу 2 жовтня о 5 год. в університеті св. Володимира. Прохано прийти всіх членів неодмінно.

Всесуарнійська спілка лікарів. У п'ятницю 4 жовтня о 7 годині вечора в помешканні українського клубу, Пушкінська 1, відбудеться засідання спілки.

Програм засідання: 1) Доклад лік. Однини про другий всеукр. з'їзд лікарів. 2) Доклад л. Ю. Крамаренко: „до казуистики поряєнь кровяних жила від по-егрлу“.

Обрання нових членів. Біжучі справи. Комітет міського відділу українського Червоного Хреста прохав всіх членів комітету неодмінно прийти на чергове нараду, яка призначена на четвер 3 цього жовтня о 6 год. вечора в помешканні комітету Інституту Медици № 22 (редакція „Нової Ради“).

Головні питання: а) про організацію місцевих відділів Червоного Хреста, б) про амбулаторію і лікарню і в) вибори нових членів комітету.

Голова комітету А. Ніковський. Секретарь В. Суліма.

Іспити по енциклопедії права (у Войткевича-Павловича) відбудуться для студентів правничого факультету українського державного університету не в університеті св. Володимира, а в міністерстві освіти (Терещківська, 2) в департаменті книжчої школи—кінцята вищої початкової школи—з 5 год. у середу, 2 жовтня.

Науковий план економ.-адмін. інституту. Статистико-економічний відділ. 1) Адміністративне право. 2) 3) Нотаріальне право. 4) 5) Історія громадського руху на Україні. 6) Історія економічного розвитку України.

Економічна географія України. Економічна географія чужоземних держав. Економічна політика України: а) загальна, б) економіка торгу, в) промисловості, г) транспорт, д) с.-господар, е) кооперативна політика.

Торгово-промислова статистика. 1) Фінансова політика а) загальна, б) державна, в) місцеві фінанси. 2) Відомостенний бюджет. 3) Рахівничтво відомостенне. 4) Діловодство відомостенне. 5) Місцеві фінанси. 6) Місцеве самоврядування. 7) Колоніальна політика. 8) Робітничта політика. 9) Громадська гігієна і санітарія. 10) Опіочна статистика. 11) Політичний і культурний огляд держав Сходу і Заходу.

Українська мова. Чужоземні мови. Від київської незалежності ревізійної комісії. На підставі затвердженого ясновельможним паном гетьманом, 24 вересня 1918 року, закону про ревізійну комісію, яка призначена до ревізії помешкань, в яких живуть та не живуть за для садовольних потреб державних та громадських установ, які мають загально-державне значіння, а також за для осіб, які лічаться на службі в державних установах, сформована і відкрила свою чинність київська позавідомостенна ревізійна комісія.

Згідно з прим'яткою до пункту 2 вичезаваченого закону, за для його оголошення, всі існуючі комісії по ревізії помешкань касуються.

Відповіді цьому всі справи, які знаходяться в провадстві по ревізії помешкань, передаються до позавідомостенної комісії.

Комісія тимчасово міститься в будинку міністерства внутрішніх справ (дирекція Олександрівська вулиця).

Голова комісії М. Пилигиченко. Секретарь В. Леонтівський.

Ректор Андрій Білоусов. Оповідка.

Для Головної Управи Вищою повітовою інформативною комісії потрібні документи—які добре пишуть на машинці та володіють українськ. мовою. Зверт. Бесарабка, Славянський Огіль № 119 до Секретаря Управи. 2—01062—1

Студент-українець перекладає з російської на українську прохання, статуту, формуляри, розцінки, научні підручники, виправляє українські рукописи, складає уські папери і т. ін. Звертатись від 6—9 веч. друкарня Барського, Хрещатик 40 і від 1—3 вдень, М. Підвальна 13 м. 2.

До уваги! В во „Дзвін“ (Київ, Бесарабська пл. ч. 2). Сими днями вийде. ВИННИЧЕНКО. Твори, т. І. Зміст: 1) Краса й сила. 2) Заручання. 3) Білі машини. 4) Контракти. 5) Антрепренер Гаркун—Задунайський. 6) „Мніми господарі“. 7) Суд. ВИННИЧЕНКО. Твори, т. 2-й, (друкується, Зміст: 1) Голота. 2) Дім. 3) Темна сила. 4) Хто ворог. 5) На приставі. 6) Умирковані та ширий. 7) Раб краси. 8) Малорос Европеець. 9) Голод. 10) Честь. 11) Ланцюг. Делші томи виходитимуть один за одним.

Крамничі т-ва „Народня Торговля“. 1) В. Володимирська № 48, 2) Ріг Печерського (азару і В. Шияновського, 3) В. Васильківська № 49, 4) Вульварно-Кудравська № 44. Одержано свіжу партію: Ковбаси 1 ф. 7-9 карб. Нитки для вшивання моток 1 карб. Тютюн „Коген“. Одеколон 25 карб. Яблоку автовоки 1 ф. 1 карб. 80 к. Продовжується запис на картонку і одкрито запис на дрова. 1—01063—1

Відповідальна коректа (так звана авторська). Переважно вдумати. Технічний досвід. Достояність (циркулярність). Знання мови. ІВ. ОНПОКОВ. Маріє-Благовіса 99. 5—1177—3

Київська Губернійська Народня Управа оголошує конкурс на посаду Завідуючого Редакцією громадського економічного, літературного, сільсько-господарського та кооперативного тижневика „НАРОДНЯ СПРАВА“

Всі, хто бажає зайняти цю посаду, запрошуються негайно подати про те заяви (можна особисто, поштою, по-телеграфу).

До заяви потрібно додати відомості про журнальний стаж і curriculum vitae. Платня 800 карб. на місяць. 2—1185—2

УВАГА! До земських, городских та інших установ. Надрукована і поступить в продаж з 15 жовт. д. р. в кількості 5000 компл. АЗБУКА

в кольорових МАЛЮНКАХ, ухвалена гуртовим комітетом учительської спілки. Кожна літера має свій малюнок. Всього в комплекті 33 таблиці. Малюнки літературні, зроблені гарними художниками, на дуже гарному папері. Ціна за 33 таблиці 50 карб.

При гуртових замовленнях не менш десяти робиться знижка 30%. Зраки можна дивитись в складі і книгарні, Хрещатик, 25 (пасаж 23), Видавничої Спілки „КНИГОЗВІРНЯ“.

3 огляду на обмежену кількість надрукованих комплектів, Спілка прохає всіх бажаючих придбати АЗБУКУ по гурбоватись зробити зараз замовлення і внести задаток. 10—1187—2

Об'ява. Олександрівська Повітова Народня (Земська) Управа на Катеринославщині сповіщає, що у Хведорівській Державній Українській гімназії мають два вільних посади вчителів фізико-математичного, або особи яка б знала французьку і німецьку мову. Як та-т-к і друга особа повинні знати і володіти українською мовою.

Село Хведорівка у 10 верстах від станції Могодово Запорізької (Катеринославської) залізничі. З початку цього року відкривається перші три класи. Прохання подати до Директора гімназії Хведорівське поштово-телеграфне відділення на Катеринославщині.

Олександрівська Повітова Народня (Земська) Управа на Катеринославщині. В Управлінні Правобережних зал. дорог

4 жовтня нов. сталею 1918 р. і годині дня конкурсів на роботи по обшарві ліхтарів около 3300 шт. шкільного барока на ст. Черкаси по запечатаным завам.

Подробичі особисто або поштою—Київ, Управління Сл. Шляхів. від 10 до 3-х год. 1—1189—1

Вийшло в світ і продається перше число українського журналу-двохмісячника „Наше Минуте“

Журнал містить на своїх сторінках статті і ревізії на історію України, історію українського письменства, культури і мистецтва, мемуари і листування історичних діячів, матеріали і побутової історії і з історії політичного і національного руху на Україні. Широку увагу присвячено буд-в відділу критично-біографічному і хроніці культурного життя в зазначеному обсязі.

Журнал виходить під редакц. П. І. Зайцева. Брати участь в журналі до цього часу дали згоду: Д. Антонович, проф. Д. Багалій, А. Бем, О. Віленький, М. Вияшевський, В. Войно, проф. Василенко, С. Гидра, прив.-доц. О. Грузинський, проф. О. Грушевський, прив.-доц. М. Гулій, О. Гуцало, Д. Дорошенко, О. Дорощевіч, В. Дурдубовський, проф. Д. Еварицький, Ф. Ернст, Сергій Євремюк, М. Жученко, Пав. Зайцев, М. Зеров, С. Іванов, О. Кисіль, проф. В. Мазаринський, Ор. Левинський, проф. В. Лепкий, Н. Лернер, О. Лоточинський, Ф. Матушевський, В. Мязковський, Мих. Могилевський, В. Моделевський, проф. Г. Нарбут, В. Науменко, А. Ніковський, проф. І. Огієнко, проф. Павлушинський, С. Петлюра, Е. Перфецький, М. Плевако, В. Прокопович, проф. В. Романовський, проф. І. Овешніцький, Ф. Стіваренко, О. Соловйов, проф. В. Романовський, проф. Ф. Сушицький, С. Тарнуненко, проф. К. Твалдер, М. Цікаловський, прив.-доц. Д. Шенуко, проф. Ф. Шитт, О. Шульга, проф. К. Широпольський, В. Шербань, Д-р Д. Шербаньський, В. Шербань, д-р В. Щурат і інші особи.

Видається Видавничо-Т-во „ДРУКАРЬ“ Ціна передплата до кінця цього 1918 р. 20 карб. Ціна окремого числа 7 карб. Передплата підймається в конторі Видавничого Т-ва „Друкарь“ Хрещатик, 50. 4—020—1

Осіб, бажаючих продати свої власні будинки та земельні ділянки у місті Києві і його околицях, прохаємо безпосередньо повідомити Кооператив „ОСІЛЯ“ (Пушкінська 39-9). 5—01047—2

Пайові помешкання продаються в будинку № 3-а по Лівинській вул. Спрає. мам же, помешк. 7. 4—6 веч. 10—01017—7

ОПОВІСТКА. Через Союз Кооперативів Тершанського повіту можна великими партіями купити мед. картоплі, капусту, ябл. і више. Звертатись Таваша, Новітосоз.

„Машиніста“ Державний Інститут ІІ шукає вечірньої роботи, вільна від 6 годин. Може робить переклади. Адреса: Хрещатик 5 пом. 102. Е. Р. 3—01053—3

Сьогодня БІТИ. Початок о 12 г. дня.

Видовищтво „ДЗВІН“

Винничено. Твори І-XV т.т. (Друкуються). Павли Маря. Комедія. 2 карб. Чорна Пантера. П'єса 2-50 к. Базар. П'єса. (Друкуються).

Маркович. Твори. Том перший. 4-50 к. Твори. Том другий. (Друкуються). Червасенко. Казка старого млина. Драма. Вид. 2-е 1-85 к.

Хуртовина. Драма. Вид. 2-е 2 карб. Петро Стах. Поезії. Том перший. (Друк.). Універсальна бібліотека „Дзвін“.

Тагор. „Садовник“. Поезії. Перекл. Ю. Сірий. 2 карб. В. Еленбоген. Вагнер і пролетаріат. 40 коп. А. Лунзгарський. Пролетаріат і Мистецтво. Тутуються до друку дальші випуски. Українська Педагогічна бібліотека.

С. Червасенко. Шевченко і діти. Шевченко педагогом. Вид. 2-е 25 коп. Я. Чепіга. Самовиховання вчителя. Вид. 2-е 30 коп.

Методичні замітки до навчання по згукуюмо методу. 40 коп. Вільна Школа. 1 карб. Письмо в школі. (Друкуються).

С. Панасенко. В сучасній школі. Вид. 2-е 25 коп. Фусова. Нова Школа. Вид. 2-е 20 коп. Про колективне та групове читання. 30 коп.

Коротка методика географії. 50 коп. Книжки до колективного й позаімільного читання. Т. Бордуляк. Дай Воже здоров'я корові 25 коп.

С. Червасенко. Маленький Горбань 25 коп. Гараський Великий. 25 коп. Боросько. 30 коп. Безаритувль. 35 коп. У шахтарів. Як працюють на шахтах. (Друкуються).

А. Чехов. Білоболий. Перекл. Ю. Русов. 25 коп.

„Українська Школа“

Ю. Русов. Земноводні тварини. 80 коп. Про плазунів. (Галив). 25 коп.

Ю. Сірий. Сайтова мадрівка. 30 коп. Дяволижні ростини. Вид. 2-е 30 коп.

Про горобця, славного молодця. Вид. 2-е. 30 коп. Т. Сетом. Подорож днів катчі. Переклад Ю. Сірого. 30 коп.

Вулі, чабанський пес. 30 коп. Т. Шевченка. Тарасова ніч. Іван Підкова. Тамала. 50 коп. Біографічна бібліотека.

Гр. Коваленко Коломацький. Хто такий Тарас Шевченко. 50 коп. Гетьманець. Поет-Народолобець (Павло Граб). 50 коп.

Славний Лицарь. (Вайда) 60 коп. Батько української повісті. (Кейка-Основавченко). (Друк.). Наві перші народолобці і письменники-поети. (Друк.). В. Кривусь. Великий музика. (М. Лисенко). (Друкуються).

(Дальші випуски готуються до друку). По-за серіями. Ю. Сірий. Про Світ Рожий. 2-50 коп. Я. Чепіга. Артметичні правила. Вид. 2-е. 1 кр 50 коп.

Бр. Грім. Казки. Роскіпне видання в 2-х великих томах і окремими випусками. Переказав по українському С. Червасенко. Малюнки і кольорова вкладка на обох тамах художника І. Бурача. (Друкуються).

Видавничтво має на складі всі книжкові наших київських і почаст провінційальних видав. Видавничтво складає бібліотеки. Замовлення приймаються на Головному Складі Видавничтва. (Київ. Бесарабка 2). і в Харківській Книгарні „Дзвін“ (Харків, Петровський пров. 18).

Замовлення виконуються по черзі. Коли трапляється заганяня, то виконуються через безладдя на галинціях. 7—1169—4

ДО УВАГИ! В-во „Дзвін“ і „Українська Школа“ Київ, Бесарабка пл., ч. 2) сям сповіщає, що вже вийшли й перевозяться з Відня на Україну підручники: Чепіга. Задачки, рік І-й.

„ІІ я“. Червасенко. Початок. Граматика. Його ж—Рідна школа, читання І-а (призначена до читання після букваря в другій половині шкільного року).

Його ж—Рідна школа. Читання ІІ-а. Коваленко О. Геометрія. Крім того, цими днями виходять у Київї—Чепіги: Задачки, рік ІІ-й. Підручники: Червасенка. Читання ІІ-а ІІ-а / Друкуються.

В-во вживає всіх засобів, щоб зазначені вище підручники якомога швидше були в школах.

Видавничча Спілка „КНИГОЗВІРНЯ“

Редакція й Контора Бесарабка 2 телеф. 24-01. Книгарня, Хрещатик 28. Книгарня і Крапра Конона Хрещатик 28. ПАСАН, Крапниця 23.

Конона й Книгарня має великий вибір різних книжок та підручників. До відомо губернійських, повітових народних управ, учительських спілок, „Провіт“, кооперативних установ, видавничих т-в, Шкільних Педагогічних Рад й всього свідомого українського громадянства.

Зважаючи на скрутий стан напрошого ринку й великі клопоти, яких приходить завважати кожному, набуваючи тих, чи інших книжок чи підручників, видання Спілки „КНИГОЗВІРНЯ“, верселітувати одну тільки культурно-просвітну мету, пішла за зустріч знім одержавши заміс її абонемент.

Абонемент Спілки не тільки уможможує вип різних турбот і клопотів по закупленню потрібних йому книжок, а ще й має такі права і привілеї:

1) Замовлення його виконуються по-за чергою і без завадків, при чому йому, яко абоненту, дається що найвища знижка.

2) Замовляючи книжки власного видання Спілки, абонент, одержуючи книжки, за пересилку їх не платить, позаяк пересилку книжок власного видання своїм абонентам Спілка приймає на свій кошт.

3) Замовляючи книжки чужого видання, тоб-то які не було книжки і надодлавши при замовленню всі гроші, по вартості їх, наперед, абонент, одержуючи книжки, за пересилку їх не платить, позаяк в таких випадках своїм абонентам Спілка пересилає книжки за свій кошт.

4) Купуючи книжки, в коморах і книгарнях Спілки, абонент користується знижкою не менш як 10% на книжках чужого видання і не менш як 30% на книжках власного видання, зваяв тоді, коли набуває одну книжку вартістю менш 1 карб.

5) Набуваючи вільного права на книжки, які мають в продаж в обмеженій кількості, позаяк такі книжки будуть продаватися і виснажаться тільки абонентам.

6) Замовляючи або купуючи улаштувані Спілкою книгозбірні, абоненту крім авчачаючі для цього знижки, надається право виплачувати гроші на прогати цього року, при чому при замовленню, чи купівлі книгозбірні вноситься тільки половина вартості її, а решта виплачується в призначені строки.

7) Одержуючи книжки до читання з книгозбірень Спілки за погодиву плати, яка встановлена для сторінки.

8) Без жадної доплати до передплатної ціни передплатувати через посередничтво Спілки всі українські часописи, які виходять на Україні і по-за її межами, про чому Спілка гарантує справу вилітку їх.

9) Дурно одержувати від Спілки повідомлення, про всі нові книжки, які виходять в світ. 10) Дурно одержувати відповіді на всі запитання, що до книгарського діла. Абонентам Спілки може бути подана особі чи Інституту. Ціна абонента 100 карбованців, які вносяться на один об'єктних рахунок Спілки, або надсилаються до контори Спілки. Негайно по отриманню грошей, контора Спілки висилає абоненту абонентські по квитки, на якому зазначені всі абонентські Спілки перед абонентом. Абонент Спілки нічим не зв'язує себе зв'язанням і вільний час може одмовитись од послуг Спілки, при чому гроші (100 карб.) йому повертаються. Записуючись в число абонентів, абонент повинен над слати до контори Спілки такі відомості: а) ім'я, по батькові й прізвище (чи назву Інституту); б) своє службове чи освітнє становище; в) точну свою адресу поштово, й адресу телеграфу й найближчу станцію залізничу. Замовляючи книжки, абонент повинен посилатись на № абонемента книжки, а замовляючи книгозбірні, крім того ще й зазначити: протягом сільських місяців він чоме виплачувати вартість її, а купуючи книжки в коморах і книгарнях Спілки, чи одержуючи їх до читання з книгозбірень Спілки пред'являти його.